

zabójstwo kenta XII 1944

FUNDACJA GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ
Muzeum i Muzeum Pomorskie Armii Krajowej
oraz Wojskowej Służby Polek
Toruń, ul. Podmurna 93, tel. 0048 56 65 22 186
e-mail: fapak@wp.pl; www.zawacka.pl

Jerzy Szewc
Golani sk

poza Pom.
Zamość
ZWZ - AK

†† Mucha Franciszek
ps. "Komor"
M: 1367/2233 Pom

**SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI**

Mucha Franciszka

Di. X - 1367/2233 Bom.

poze Bom. Zamówi G.W.Z.-A.Ł.

I./1. Relacja —

I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —

I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora —

II. Materiały uzupełniające relację *k. 1 s. 1-2*

III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —

III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945)

III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —

III./5. Inne ...

IV. Korespondencja

.....

.....

.....

V. Nazwiskowe karty informacyjne *k. —*

VI. Fotografie *dział ikonografii*

II. Materiały uzupełniające relacje -
- Mucha Franciszek

1. Jerzy Szewc, biogram „Mucha Franciszek”,
Lw:3 Stow. biograficzny ziemi lubawskiej,
Lubawa 2005, t. II, s. 161-162, k. 1 o 1-2
kserokop.

MUCHA FRANCISZEK (1894-1978),
komendant Policji
Państwowej w Lu-
bawie, żołnierz AK
w Lubelskim, urzęd-
nik samorządowy.

Ur. 21 X 1894 w
miejscowości Ko-
ścierzyn Wielki pow.
Wyrzysk w rodzinie
rolniczej Józefa
i Małgorzaty z d.
Grzeszczak. Wykształcenie zawodowe zdo-
był w Szkołach Policyjnych w Grudziądzu,
Sarnach i Krakowie. 15 I 1921 uzyskał nomi-
nację na stanowisko posterunkowego w Ko-
mendzie Powiatowej Policji Państwowej
w Gniewie. 12 XII 1924 zdał egzamin na
Przodownika. Rozkazem z dnia 27 X 1931
został przeniesiony do L., gdzie 1 XI 1931
objął stanowisko Komendanta P.P. (W 1933
obsadę posterunku P.P. w L. stanowili poli-
cjanci: Danieluk, Gołaszewski, Kaczmarek,
Kilanowski, Lewandowski, Piłat, Sarnowski,
Szczygielski, Wójcik Stanisław, Zakrzewski).
1 II 1937 F. Mucha został awansowany na
starszego Przodownika. Po wybuchu wojny

Jerzy Szewc, Słow. biograficzny
ziemi lubawskiej, Lubawa 2005,
t. II, s. 161-162

wraz z innymi funkcjonariuszami P. P. został ewakuowany do Łucka na Wołyniu a rodzinę ewakuowano do Dubna k. Bielska Podlaskiego. Już jesienią 1939 wszyscy szczęśliwie powrócili do Lubawy. Przez pewien czas pracował przy wyrębie lasu. Następnie sam przeniósł się do Generalnej Guberni, na teren województwa lubelskiego i pracował w Urzędzie Policji w rejonie Zamościa. Tam od IV 1940 do VII 1944 współpracował z organizacjami konspiracyjnymi a od 1942 r. działał w wywiadzie AK. Posługiwał się pseudonimem „Komar”. W miejscu pracy miał możliwość zdobywania różnych informacji o znaczeniu wojskowym, które ryzykując życiem przekazywał do komórki wywiadu AK. W 1944 roku był komendantem AK rejonu Szczepieszyn. Jego oddział liczył 121 szeregowych i 18 podoficerów. Do oddziału F. Muchy należeli też dwaj Lubawianie: Stanisław Wójcik i Gołaszewski – przedwojenni policjanci w Lubawie, wysiedleni przez Niemców do woj. lubelskiego. W 1944 ostatnim rozkazem AK F. Mucha został awansowany na st. podchorążego. Po wkroczeniu Armii Czerwonej musiał się ukrywać, ponieważ była nagonka na akowców i policjantów. W III 1945 wrócił do Lubawy. W l. 1946-50 był referentem podatkowym w Urzędzie Miejskim w Lubawie a następnie pracował w Iławie, kolejno jako zast. Urzędnika Stanu Cywilnego, kierownik działu administracji oraz referent ds. wojskowych. 29 XII 1949 stawał przed sądem w Lubawie oskarżony o rzekome tłumienie strajków przed 1939 r. Został przez sąd lubawski uniewinniony. Jednak od tego wyroku prokurator wniósł apelację i Sąd Apelacyjny w Bydgoszczy skazał Fr. Muchę na 3 lata więzienia. Rozprawa odbyła się przy drzwiach zamkniętych a adwokat zrzekł się obrony. Skazany niewinnie pracował 3 lata w kamieniołomach wapienych w Bielawach k. Barcina. Po powrocie, od 1 VI 1953 był zatrudniony w Zarządzie

Budynków Mieszkalnych w Iławie, a od 1957 aż do emerytury w Miejskich Zakładach Gospodarki Komunalnej w Lubawie. Był odznaczony Medalem X-lecia Odzyskania Niepodległości (1929), Brązowym Krzyżem Zasługi za Zasługi na Polu Bezpieczeństwa Publicznego (1935) i Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę (1938). W małżeństwie z Leonardą Rybicką miał córki Kazimierę (1924-1984) zam. za prawnika Alfonsa Leisa (zob.) i Łucję zam. za inż. Jarosława Cichockiego (zob.). Zmarł 8 VI 1978 w Lubawie i został pochowany na cmentarzu parafialnym.

Caban I, Związek Walki Zbrojnej i Armia Krajowa w Okręgu Lubelskim 1939-1944. Część pierwsza. Zarys monograficzny. Lublin 1971, s. 238; – Część druga. Dokumenty. Lublin 1971, s. 259, 337, 396; Kutta J., Policja w Polsce Odrodzonej. Wielkopolska i Pomorze 1918-1922. Bydgoszcz 1994, s. 69; Życiorys Fr. Muchy w posiadaniu wnuka lekarza wet. Mirosława Leisa.

Mucha Franciszek

[Faint, illegible handwritten text in yellow ink]